

*

„Азъ те лѣкувамъ!“ утешава алкохолътъ болника. „Влѣзъ въ нѣкоя аптека и се огледай наоколо: азъ стоя между лѣкарствата. Значи и азъ съмъ лѣковитъ“.

Та и нашитѣ отровни растения иматъ право да кажатъ сжщото. Но защо аптекаритѣ държатъ добититѣ отъ тѣхъ течности подъ ключъ?

Не може всѣки човѣкъ да получи, каквото количество иска отъ тѣзи отровни течности. Това става само чрезъ рецепта, написана отъ лѣкаря.

Освободенъ е отъ рецепта само нашиятъ лъжливъ приятель, алкохолътъ!

*

„Азъ те ободрявамъ и развеселявамъ!“ обещава той на малодушнитѣ.

„Чуй, какъ твоитѣ другари се веселятъ и пѣятъ! Виджъ, какъ тѣ дружелюбно се шегуватъ и прегръщатъ! Не желашъ ли и ти да бждешъ между тѣхъ?“

— Ела, драги четецо, за минутка съ мене. Ела да посетимъ затвора. Попитай убийцитѣ, попитай тѣзи, които сж наранили свой другаръ, съседъ или другъ нѣкой невиненъ човѣкъ — кой ги е довелъ тука?

Повечето отъ тѣхъ съ свити юмруци ще ти отговорятъ: — Довлѣче ни „веселятъ“ алкохолъ.

— Придружи ме, драги четецо, за малко въ лудницата. Защо нейнитѣ стаи гъмжатъ отъ нещастници-луди? Ти пакъ ще чуешъ отговоръ: „Виновенъ е алкохолътъ, който ужъ ни прави жизнерадостни и разпръсва нашитѣ грижи!“

— Виджате ли, какъвъ лъжливъ приятель имаме?

Третата часть отъ статията на Д-ръ С. Фишеръ „Какво и защо човѣкъ диша“ ще се печата въ четвърта книжка.